

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas I. Ab anno 200. ad annum 300.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64743)

SÆCULUM TERTIUM.

Continens res memorabiles in Ec-
clesia gestas ab anno Christi
200. ad 300.

DECAS I.

✿ Ab anno 200. ad annum 300. ✿

201. **M**iles quidam Christianus nolens
gestare Coronam lauream, ut
donativum ab Imperatore Se-
vero referret, Occasionem præbet perse-
quendi Christianos.

Tertullianus invehitur ideo in Christia-
nos ac nominatim in Præsides, quòd cul-
paverint hunc militem, tanquam nimis
præcipitem & indiscreti ardoris, in quo
libro *de Corona militis* nuncupato, ostendit
se jam tum Montani hæresi favisse, qui do-
cuit contra præceptum Domini nullo mo-
do fugere licere persecutores propter fi-
dem, intentantes mortem.

Quòd Tertullianus defecerit ab Ec-

clesia ad Montanum, causam tribuunt non
 nulli arrogantiae, quâ stimulante tulit in
 dignè Victorem sibi in Ecclesia praelatum
 esse, ab eoq; non satis honorari: ita S. Am-
 brosius. Putant alii, quòd ob repulsam a
 Episcopatu Carthaginensi invidiæ tabe
 correptus desciverit. Alii judicant me-
 mo ejus rigori & indiscretæ austeritate
 adscribendum esse, ut ad Proclum Montani
 magistrum austerioris jejunii, & multi-
 tarum vigiliarum sectatorem accedere
 & crederet doctrinam ejus plus sapere in-
 stinctum Spiritûs Sancti, quam Catholicor-
 rum. Quanquam enim Tertullianus vir
 esset acutissimus & eruditissimus, facillimus
 tamen fuit in credendo. ut etiam quæ-
 rumcunque muliercularum somniis fides
 præstaret. Ideo Procli, sive Proculi, &
 Montani toxico infectus furere mox ce-
 pit contra Ecclesiam, eamque calumniis
 proscindere, Catholicos vocare *Psychicos*,
 nempe animales, & non spirituales, quod
 nomen à Valentino hæresiarchâ primò in-
 ventum fuit, hæc igitur causa fuit ruinae
 tanti gigantis in Ecclesia quantus erat
 Tertullianus.

*Ceterum lauream gestare, nulla intercedente
 superstitione libatione licitum erat, militi Chris-
 tiano: quàm merito igitur Christiani militem*

illam indiscreti zeli arguerunt, tam impertinenter Tertullianus arguit Christianos pusillanimitatis.

Calumnia ingens fingitur adversus Christianos, quâ passim Padoratores asini proclamabantur, & Romæ appensa pictura exhibebat hominem quendam togatum & ungulatum, cum libro in manibus, & auribus asininis, cum inscriptione DEUS CHRISTIANORUM ONONYCHITES. Auctor hujus calumniæ fuit Cornelius Tacitus, qui impie mentitus est Christianis per Ægypti desertum migrantibus & siti gravissimâ laborantibus ab onagris de pastu ad potum currentibus, fontem ostensum esse. Calumnia hæc & multiplicia crimina, v. g. esus carniû humanarum, promiscuus concubitus in Synaxibus post lumina extincta, & similia, larva fuerunt, sub qua erudit immanis persecutio in Christianos, & furor supra modum desæviit.

✽(202.)✽ Christiani per genium Regis jurare nolentes diris cruciatibus exagitantur & necantur.

Narratur majoris tunc temporis fuisse apud Gentiles per genium Regis, quàm per Jovem jurare, unde qui sic detrectabant, ij tanquam Cesaris inimici & rei majestatis pledebantur.

✱(203.)✱ S. Victor Papa Martyrii
 Ampho donatur, cui succedit Zephyrinus
 Scapula Proconsul Africæ, Saturni
 effor, variis modis sævit in Christiano
 eosdem Tertullianus defendit misso libe
 lo ad Scapulam, in quo Christianorum
 ga Imperatores fidelitatem deprædicat.

Symmachus circa hæc tempora nova
 Sacræ Scripturæ interpretationem edit
 non quidem de verbo ad verbum, sed tan
 tum retinens sensum verborum & senten
 tiarum.

*Fuit hic Symmachus genere Samarita qui
 sua gente descendit ad Judæos, & profelytus factus
 circumcisisus est, secundâ circumcissione. Euse
 bius putat illum ex Christiano factum esse Ebri
 nitam.*

SYMMACHIANI & PATRICIANI HÆRETICI.

Fuerunt etiam quidam hæretici dicti Symma
 chiani non quidem ab hoc Symmacho inter
 prete, sed alio quodam, qui, ut tradit Phylastrus
 à Patricio quodam, auctore scilicet Patriciano
 eum institutus, docuit carnem hominis factam
 esse à diabolo ideoq; omnino contemnendam, ut
 ut multi ex iis mortem sibi inferrent; quanquam
 docerent simul omnibus carnalibus concupiscentiis
 absq; timore ullo iudicij seruiendum & im
 dulgendum esse.

✽(204.)✽ Tanta sæviit in Christianos persecutio, ut ultima hora iudicii instare Christianis videretur propter nimiam crudelitatem Severi & Præfectorum ejus.

Philippus Ægypti Præfectus Christianus Martyrio coronatur, filia autem ejus Eugenia nuptias averfata Acilii viri consularis, vestem virilem induta, diu latuit inter monachos, qui Esseni dicebantur (S. Heleno Episcopo Heliopoleos id non ignorante, sed consentiente) donec a monachis stupri, quod visa sceminæ cuidam intulisset, falsò accusata, quod erat propalare coacta est, & una cum Claudia matre Romam regressa, tandem sub Imperio Gallieni Martyrium consecuta est.

Origenes Alexandriæ adhuc juvenis plurimos ad Martyrium fortiter subeundum animat.

✽(205.)✽ Severus Imperator cum filiis ex Ægypto Romam rediens amplissimum triumphum agit de Parthis.

Hocanno Martyrio coronatæ sunt Perpetua & Felicitas, item S. Irenæus Episcopus Lugdunensis, alique passim innumeri.

✽(206.)✽ Incentor sævissimæ persecutionis Plautianus vindice Deo pœnas solvit. Jussu enim Antonini, cujus ipse socius erat ob mortem Imperatori intentam,

tam,

tam, occisus est in ædibus suis, & cadaver
 in Plateas projectum: filius ejus & filia
 Plautus & Plautilla in insulam Liparim pro-
 mō relegati, post multas ærumnas pariter
 necati sunt, & nomen ejus, & familia
 omnibus tabulis erasa: ita ultorem tan-
 dem ille sensit, qui opibus tunc temporis
 ipsos Imperatores antecedebat, de quo
 vulgò circumferebatur, citiùs cœlum rui-
 re posse, quam Plautiano ab Imperatoribus
 damnum inferri, adeo dives erat, ut filia
 suæ dotem dederit, quæ quinquaginta Ro-
 ginis suffecisset.

✽(207.)✽ Natalius Apostata ab Eccle-
 sia factus, pecuniæ corruptione, & affectu
 Theodotianorum hæreticorum, hoc anno
 cum frequentibus Domini visionibus, gra-
 vissimis etiam flagris à sanctis Angelis no-
 te quadam illatis, jam sui compos redditus
 esset, cilicio indutus & cineribus aspersus
 ad Zephyrini pedes supplicem se projecit
 & patrati sceleris exomologesin peregit.

Origenes sententiam Domini de castro
 tione malè interpretatus, cum ætatis adhuc
 floridioris esset, seipsum eviravit, ut tan-
 tō continentior viveret.

✽(208.)✽ Calumnia turpissima de
 Christianis divulgata est, quasi colerent
 antistitum suorum genitalia: quæ hac oc-

occasione irrogata videtur, quod Christiani omnes ad genua Sacerdotum flexo poplite, manibusque suppliciter junctis ad confessionem peccatorum faciendam, se in terram demitterent. Scilicet aranearum venenata indoles est, toxicum sugere ex quovis etiam piissimo opere.

✽(209.210.211.212)✽ Milites & Antoninus filius Severi Imperatoris ægrè ferentes, quod bellum protraheretur, Severum pedibus ægrum convitiantur. Qui hanc filii sui, jam Imperatoriis acclamationibus Salutati, & militum proditionem inaudiens, ad tribunal portari se jussit, sistique reos, unà cum filio Antonino. Cumque in omnes, præterquam in filium more majorum adverti imperasset, omnibus iis ad terram prostratis & veniam implorantibus: *sentitis inquit caput Imperare, non pedes?* quo facto militum metus in Principem, sed filii in Patrem crevit audacia, ut multifarè mortem ei machinaretur: quæ insolentia causam magni mæroris Severo præbuit, quo tandem contabuit.

DECAS II.

✽ Ab anno 210. ad annum 220. ✽

213. ✽ Severus helluo Christiani sanguinis mori-